

Η Γ' Στάση των Χαιρετισμών από τον Άγιο Γεώργιο Παπάγου μεταδόθηκε από την **Pemptousia.tv**

/ [PEMPTOUSIA TV](#)

Η Ακολουθία των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο κατά την οποία διαβάζεται η Γ' Στάση του Ακαθίστου Ύμνου τελέσθηκε σήμερα σε όλους τους ναούς. Η ψηφιακή τηλεόραση της [Pemptousia.tv](#) μετέδωσε ζωντανά την ακολουθία από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου.

Έψαλλε η **Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία** υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. **Γεωργίου Κωνσταντίνου**.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τις **Ιερές Ακολουθίες** και μετά το πέρας αυτών στο **on demand** περιεχόμενο της [Pemptousia TV](#) στην κατηγορία «**Ιερές Ακολουθίες με την Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία**», την οποία θα βρείτε στις «**Εκπομπές**».

Η **Pemptousia TV** μεταδίδει ζωντανά τον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία κάθε Κυριακή από τον ίδιο Ναό.

Η **Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου**, είναι η πλέον ίσως δημοφιλής ιερά **Ακολουθία της Ορθοδόξου Εκκλησίας**.

Λίγα λόγια για την Ακολουθία

Η Ακολουθία αυτή ψάλλεται εις τους ιερούς Ναούς μας κατά τας πρώτας πέντε εβδομάδας της **Μ. Τεσσαρακοστής**, εν ημέρα Παρασκευή. Κατά την πρώτην εβδομάδα της Μ. Τεσσαρακοστής (η «των Νηστειών») ψάλλονται οι εξ πρώτοι «οίκοι» του Ύμνου, ήτοι οι «οίκοι» Α-Ζ· κατά την δευτέραν εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Η-Μ· κατά την τρίτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Ν-Σ· κατά την τετάρτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Τ-Ω· κατά δε την πέμπτην εβδομάδα ψάλλεται ολόκληρος ο Ύμνος.

Τόσον τα τμήματα του **Ακαθίστου Ύμνου**, όσον και ολόκληρος ο Ύμνος, ψάλλονται μαζί με ειδικόν «Κανόνα», ο οποίος αρχίζει με τον ειρμόν «Ανοίξω το στόμα μου». Ψάλλονται δε αμφοτέρα εις το μέσον περίπου του «**Μικρού Απόδειπνου**», ήτοι της ωραίας εκείνης προσευχής της Εκκλησίας μας, που λέγεται καθημερινώς μετά το Δείπνον. Ονομάζεται «Μικρόν Απόδειπνον» διά να διακρίνεται από το «**Μέγα Απόδειπνον**», το οποίον λέγεται κατά την **Μ. Τεσσαρακοστήν**, πλην των ημερών Παρασκευής (οπότε λέγεται το «Μικρόν» μετά της Ακολουθίας των «Χαιρετισμών»), Σαββάτου και Κυριακής.

Ο **Ακάθιστος Ύμνος** είναι «Κοντάκιον». «Κοντάκια» παλαιότερον ελέγοντο ολόκληροι ύμνοι, ανάλογοι προς τους «Κανόνας». Η ονομασία οφείλεται μάλλον εις το κοντόν ξύλον επί του οποίου ετυλίσσετο η μεμβράνα που περιείχε τον ύμνον. Το πρώτον τροπάριον ελέγετο «προοίμιον» η «κουκούλιον» και τα ακολουθούντα ελέγοντο «οίκοι», ίσως διότι ο όλος ύμνος εθεωρείτο ως σύνολον οικοδομημάτων αφιερωμένων εις μνήμην αγίου τινός. Κοντάκον λέγεται συνήθως σήμερον το πρώτον τροπάριον ενός τοιούτου ύμνου (Κοντακίου).

Ο **Ακάθιστος Ύμνος** περιέχει προοίμιον και 24 «οίκους». Το προοίμιόν του παλαιότερον δεν ήτο το «Τη υπερμάχῳ Στρατηγῷ» που είνε σήμερον, αλλ' έτερον. («Το προσταχθέν μυστικῶς λαβών εν γνώσει».) Η «ακροστιχίς» του ύμνου είνε αλφαβητική. (Βραδύτερον θα είπωμεν τι σημαίνει η λέξις «ακροστιχίς».) «Εφύμνια» έχει δύο: Το «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε» και το «Αλληλούια». Το πρώτον απαντά εις το προοίμιον και εις τους περιττούς «οίκους» (1, 3, 5, 7, κ.τ.λ.), το δε δεύτερον εις τους αρτίους «οίκους» (2, 4, 6, 8, κ.τ.λ.). «Εφύμνιον» λέγεται η

τελευταία λέξις ἡ φράσις τοῦ ὕμνου, τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἐπανελάμβανεν, αφοῦ βεβαίως οἱ ψάλλται ἐψάλλον ολόκληρον τὸν ὕμνον.

Ὁ **Ακάθιστος Ὑμνος** ἀρχίζει με τὸν **Εὐαγγελισμόν τῆς Παρθένου**, καὶ ἐπειτα ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐν συνεχείᾳ γεγονότα. Ομιλεῖ περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Παρθένου πρὸς τὴν Ελισάβετ, περὶ τῶν υποψιῶν τοῦ προστάτου τῆς Παρθένου Ἰωσήφ, περὶ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Κυρίου ὑπὸ τῶν ποιμένων καὶ τῶν μάγων, περὶ τῆς φυγῆς τοῦ **Χριστοῦ εἰς Αἴγυπτον** καὶ περὶ τῆς **Υπαπαντῆς τοῦ Κυρίου**. Αὐτὰ εἰς τὸ πρῶτον ἥμισυ. Εἰς τὸ δεῦτερον ἥμισυ τοῦ ὕμνου γίνεται λόγος περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Κυρίου, τῆς θεώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς θεομητορικῆς ἀξίας τῆς Παναγίας.

Ἀκολουθεῖ ἡ Γ' Στάσις τοῦ Ακαθίστου Ὑμνου:

Νέαν ἔδειξε κτίσιν,

ἐμφανίσας ὁ Κτίστης,

ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις·

ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός,

καὶ φυλάξας ταύτην,

ὥσπερ ἦν ἄφθορον,

ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες,

ὕμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας,

χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα,

χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί,

χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις,

χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις,

χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας,

χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες,

ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες·

διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός,

ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος·

βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος,
τοὺς αὐτῷ βοώντας·
Ἀλληλούια.

Ὅλως ἦν ἐν τοῖς κάτω,
καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν,
ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος·
συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ,
οὐ μετάβασις τοπικὴ γέγονε,
καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα·
Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα,
χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.
Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα,
χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.
Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφείμ.
Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταὐτὸ ἀγαγοῦσα,
χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.
Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις,
χαῖρε, δι' ἧς ἡνοίχθη παράδεισος.
Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας,
χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων,
κατεπλάγη τὸ μέγα,
τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον·
τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν,
ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον,
ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα,
ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·
Ἀλληλούια.

Ρήτορας πολυφθόγγους,
ὡς ἰχθύας ἀφώνους,
ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε·
ἀποροῦσι γὰρ λέγειν,
τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις,

καὶ τεκεῖν ἰσχυσας·
ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον ν̄ θαυμάζοντες,
πιστῶς βοῶμεν·
Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον,
χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.
Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα,
χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.
Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί,
χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.
Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα,
χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.
Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα,
χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
Χαῖρε, ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι,
χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον,
ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ,
πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε·
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,
δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος·
ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας,
ὡς Θεὸς ἀκούει·
Ἀλληλούια.